

VAGANT

ПРО КОЖНОГО З НАС

НОВИНИ, ПОРАДИ,
МЕМИ ТА ЕКСКЛЮЗИВ

ВІД СТУДЕНТІВ ДЛЯ
ВСІХ ОХОЧИХ

ЧИТАЙТЕ СЬОГОДНІ

ПТАШКИ НАТЪОХКАЛИ

стр. 3

А ТИ ВЖЕ ЧУВ?

Цікавинки зі всього світу

стр. 6

НАВІЩО УСКЛАДНЮВАТИ?

Головний дайджест студента

стр. 9

ВЕДИ МЕНЕ, ПЕРО!

Поради та лайфхаки

стр. 10

4Д: ДЕ ДІЗНАТИСЯ, ДЕ ДИВИТИСЯ

Літературний куточок

стр. 12

ДОЗВОЛЬТЕ ЗАПИТАТИ

Кіноогляди

стр. 17

КРОСІВКИ, КОМПАС, КАРТА

Інтерв'ю з Леонідом Павловичем Клименком

стр. 19

МОГИЛЯНКА ТО ЛЮБОВ

Аби були гроші

стр. 21

ЕКСКЛЮЗИВ

Меми, без яких не прожити

стр. 22

ПТАШКИ НАТЪОХКАЛИ

ВІЙСЬКОВИЙ СПОРТ

Сьогодні наша команда вирішила розповісти вам про військовий спорт, його історію та популярність в Україні та світі. Військовий спорт або військово-спортивні ігри - це ігри, що мають на меті покращення навичок необхідних для ведення бойових дій.

Гоплітодром

Історія військового спорту є дуже стародавньою, гоплітодром є яскравим доказом цього. Цей вид спорту був популярний у Стародавній Греції. Гоплітодром був доданий у програму Олімпійських ігор починаючи з 65-ї Олімпіади, що відбулась у 520 році до н. е., пізніше за інші три види бігу і через 200 років після попереднього. До цього часу гопліти - важкоозброєна піхота вже близько двох століть домінували на полі бою у війнах давньогрецьких полісів.

Атлети виступали оголеними (як у більшості інших видів змагань), але з щитом-гопლოном, у шоломі й наколінниках. Загальна вага спорядження перевищувала 22 кг. У середині V століття до н. е. від наколінників відмовилися (через те, що вони обмежували рухи ніг бігунів), а у IV століття до н. е. залишили лише щита. Забіг відбувався на стадіоні, довжина бігової доріжки сягала 600 футів (приблизно 185 м).

Гарна фізична підготовка та витривалість грецьких воїнів, завдяки в тому числі заняттям із гоплітодрому, позначились під час греко-перських воєн. Так, згідно з Геродотом, на початку битви під Марафоном афіняни й платейці пробігли у повному озброєнні 8 стадій (близько 1,4 км), що відділяли їх від перського війська, що дало змогу атакувати ворога.

Лицарські турніри

У Середньовіччі військовий спорт розвинувся у формі лицарських турнірів. Лицарський турнір — військове змагання лицарів у середньовічній Західній Європі. Імовірно, турніри почали проводитись з другої половини XI століття. Батьківщина турнірів — Франція. Лицарські турніри також були важливими соціальними подіями тогочасного суспільства. Під час лицарських турнірів вирішувались питання наслідування, отримання феодалських звань, посад, статусів. І так, так, скоріше за все, інколи зізнавалися у коханні.

ШТАШКИ НАТЪОХКАЛИ

Турніри зазвичай влаштовувалися королем, графами або баронами, великими сеньйорами в особливо урочистих випадках: на честь шлюбів королів, принців крові, у зв'язку з народженням спадкоємців, укладанням миру і т. д. На турніри збиралися лицарі з усіх кінців Європи. Він відбувався публічно, при широкому скупченні феодалної знаті та народу.

Для турніру обиралось підходяще місце поблизу великого міста. Влаштовувалося ристалище. Воно зазвичай мало чотирикутну форму і було обнесене дерев'яним бар'єром. Поруч ставились лавки, ложі, намети для глядачів. Проведення турніру регламентувалось особливим кодексом, за дотриманням якого стежили герольди (вони першими систематизували знання про герби і стали прабатьками сучасної «геральдики»), вони називали імена учасників і умови турніру.

Правила були різними. В цілому з часом турніри усе більше віддалялися від справжніх боїв, а з іншого постійно зростали вимоги до учасників турнірів, їх спорядження тощо.

Наприклад XIII столітті лицар не мав права брати участь у турнірі, якщо не міг довести, що чотири покоління його предків були вільними людьми. Згодом на турнірі почали перевіряти герби, запровадили спеціальні турнірні книги і турнірні списки. Учасники турнірів повинні були користуватися однаковою зброєю. Частіше за все спочатку лицарі, щойно посвячені в лицарське звання, так зване «жюте» мчали один на одного зі списом напереваги. Якщо списи ламалися, бралися за меч, потім за булаву. Турнірна зброя була тупою, і лицарі старалися лише вибити суперника з сідла. Такий поєдинок називався тіост — поєдинок на списках.

При проведенні турніру після численних індивідуальних поєдинків, які могли продовжуватися декілька днів, влаштовували головне змагання — імітацію битви двох загонів, сформованих за «націями» чи областями.

В сучасності, лицарські турніри та баталії досі проводяться хоч і втратили соціально-політичну роль.

Тепер перейдемо до сучасного військового спорту, про деякі з них ви неодмінно чули.

ТІЛЛАЄВ ХІКМАТУЛЛА

ШТАШКИ НАТЪОХКАЛИ

Зараз досить популярними є: пейнтбол, страйкбол, хардбол, лазертаг.

Пейнтбол — командна гра з застосуванням пневматичного маркера, який стріляє капсулами з фарбою, що розбиваються при ударі по мішені, фарбуючи її. Максимальна дозволена швидкість "кулі", випущеної з пейнтбольного маркера, становить 300 футів в секунду (91 м/с). За своєю манерою гра імітує швидкоплинні вогневі контакти на обмеженому просторі. Ігри проводяться на лісових або відкритих полях, у приміщеннях, із природними або штучними перешкодами й укриттями. Розрізняють

пейнтбол як вид відпочинку — для всіх охочих; як спосіб тренування — для охоронців, поліцейських або спецназу; і як спорт — для турнірних команд.

Страйкбол, або Аірсофт — командна гра, у якій «бій» ведеться 6 мм кульками типу BB (вагою від 0,12 до 0,43 г) з точних копій бойової зброї. Відмінною рисою гри є чесність. Адже влучення від 6 мм кульки не залишають слідів на камуфляжі й захисних окулярах (які обов'язкові в цьому виді спорту) — «повідомлення» про влучення у ділянку тіла цілком на совісті гравців.

Хардбол — військово-спортивна гра, у якій використовується пневматична зброя для розважальних видів стрільби з початковою швидкістю кулі до 180 м/с. За принципом нагадує страйкбол та пейнтбол але є більш наближеною до реальності. Хардбол — наймолодший вид військово-спортивних ігор. Подейкують, що хардбол уперше придумали радянські спецпризначенці для відпрацювання бойових ситуацій максимально наближених до реальності. Через свою «молодість» хардбол має декілька характерних особливостей.

Хардбол у великій мірі кустарний вид військово-спортивної гри. Жодна комерційна фірма не виготовляє промислові види захисного спорядження для хардболу. Тому кожен хардер на свій розсуд, виходячи з доступних йому матеріалів і коштів самостійно виготовляє та вдосконалює елементи захисного спорядження.

Військовий спорт допомагає не тільки розвинути фізичну складову організму, а й роботу у команді та під час критичних ситуацій. Завжди необхідно бути готовим протистояти небезпеці за будь-яких часів.

Stay flexy та розвивайте своє тіло й дух!

ТІЛЛАЄВ ХІКМАТУЛЛА

А ТИ ВЖЕ ЧУВ?

ДАЙДЖЕСТ ПОДІЙ МОГИЛЯНКИ ЗА ОСТАННІЙ ТИЖДЕНЬ:

Обережно! Новий випуск і новий дайджест під'їхав, а з ним нові пропозиції, від яких важко встояти!

ЧНУ імені Петра Могили запрошує узяти участь у Міжнародній Літній Школі «Європейські зелені виміри: виклики для України»

Серед питань дискурсу, що будуть розглядатися:

- сучасні принципи та інструменти реалізації європейської екологічної політики;
- порівняльний аналіз екологічного законодавства ЄС та України;
- впровадження європейських стандартів в екологічну практику України;
- екологічні проблеми, пов'язані з воєнними діями

Дедлайн реєстрації до 1 червня 2024 року

Українсько-Польський інститут
Чорноморського національного університету імені Петра Могили

22 квітня 2024 р.
о 16:00 год.
ZOOM
ID: 379 105 1773
Passcode: 5X3mjf

Польські студії

"Мій перший та сто перший день у Польщі:
презентація збірок творів
літературного конкурсу"

Спікер
Ришард Купідора,
філолог-україніст та перекладач, викладач кафедри
україністики Інституту східнослов'янських
філологій Филологічного факультету
Університету імені Адама Міцкевича (Познань,
Польща).

В університеті також планують проведення чергового лекторію «Мій перший та сто перший день у Польщі»

Онлайн зустріч відбудеться 22 квітня в рамках діяльності «Польських студій» Українсько-Польського інституту ЧНУ імені Петра Могили.

В університеті також планують проведення чергового лекторію «Мій перший та сто перший день у Польщі»

Онлайн зустріч відбудеться 22 квітня в рамках діяльності «Польських студій» Українсько-Польського інституту ЧНУ імені Петра Могили.

А ТИ ВЖЕ ЧУВ?

ДАЙДАЖЕСТ ПОДІЙ МОГИЛЯНКИ ЗА ОСТАННІЙ ТИЖДЕНЬ :

• До Чорноморського національного університету імені Петра Могили завітала делегація Міжнародної організації з міграції(МОМ)

Метою візиту делегації до нашого закладу є ознайомлення з діяльністю університету, обговорення умов подальшої співпраці, спілкування зі студентами, а також відвідування навчальних лабораторій та центрів.

• В читальній залі Могилянки відбулося нагородження переможців конкурсу «Цікава наука онлайн» проекту «Крок до науки»

У конкурсі «Цікава наука онлайн» нагороджено 51 учасника з України та Бухаресту, серед переможців – STEM-лабораторії з Миколаєва, Дніпра, Івано-Франківська та Бухаресту.

• Вийшов новий випуск щоквартального інформаційно-бібліографічного бюлетеня «Публікації науково-педагогічних працівників ЧНУ імені Петра Могили в наукометричних базах даних Scopus та Web of Science» за перший квартал 2024 року.

З більш детальною інформацією можна ознайомитись за посиланням.

• На базі нашого університету відбувся перший етап Майстерні розвитку органів студентського самоврядування «aGAIN 2.0»

Зустріч відбулася у межах проекту «EU4Recovery – Розширення можливостей громад в Україні», та Уряду Данії.

ІРИНА ОЛЕХНОВИЧ

А ТИ ВЖЕ ЧУВ?

ДАЙДАЖЕСТ ПОДІЙ МОГИЛЯНКИ ЗА ОСТАННІЙ ТИЖДЕНЬ :

• **В Могилянці відбувся кінопоказ документальної стрічки переглянули «20 днів у Маріуполі»**

«20 днів у Маріуполі» — документальний фільм про російську облогу Маріуполя у лютому-березні 2022 року під час повномасштабного вторгнення Росії до України. Створений українською командою у складі військового кореспондента, Мстислава Чернова, фотокореспондента Євгена Малолетки та продюсерки Василиси Степаненко, фільм здобув «Оскар» у 2024 році в категорії «Найкращий повнометражний документальний фільм»

Чорноморський національний університет імені Петра Могили

Патріотичний кінопоказ

Перший OSCAR
в історії українського кіно

Оцінка: ★★★★★

**20 DAYS
IN MARIUPOL**
A FILM BY MSTYSLAV CHERNOV

20 днів у Маріуполі

📍 Актова зала ЧНУ імені Петра Могили
📅 5 квітня 2024 року. 🕒 Початок о 14:00

**НЕ ЗАБУВАЙТЕ ПРОЧИТАТИ НАШ
ЕКСКЛЮЗИВ!**

ВДИХАЙ ВЕСНУ – ВИДИХАЙ ГОДИНИ СНУ!

Цікавенька така справа: уже офіційно середина весни! Усе квітне, і навіть дещо вже опало; усе зеленесеньке-свіжесеньке і вже трохи притрушене пилом та пилком; усе радіє життю, і разом з тим викладачі та здобувачі освіти радіють зайвій хвильці п'яти хвилинного сну 😊

1. Робіть усе вчасно

Реально, банально та настільки ж дієво. Іноді на «відкладання» витрачається набагато, ніж на те щоб виконати роботу одразу і якісно. Думаєте, лише ви робите все в останню хвилину? Ні, нас трохи більше. Якщо вам більше до вподоби балансувати на краю дедлайнів, то не звинувачуйте себе у вашому виборі стратегії, а розпоряджайтеся часом, який у вас з'являється між справами, раціонально та продуктивно.

Як же залишатися продуктивним та не проґавити весну?

Прошу ще раз звернути вашу увагу на подвійність назви цієї статті (так-так, помудруйте, пограйтеся зі словами). Усе, тепер ви точно готові побачити прикладне застосування порад 😊

2. Пам'ятайте, що ви на волі

Часто-густо справи нас поглинають з головою. Іноді просто в розкладі немає часу на те, аби подивитися зайвий раз вгору. Не сприймайте тимчасові складнощі як нормальний постійний ритм життя. Сенс поради в тому, що ви вільні в будь-який час, і тільки ви маєте право керувати власним життям. Ви на волі! Якщо в житті щось не влаштовує – потрібно змінити оточення. Іноді це дійсно єдиний вихід. Людей, що не підтримують вас – у бан. Людей, які кажуть, що ваші проблеми то ніщо, а ось їхні це все – у бан. Тим, кому все вдається, обходимо стороною – їм і так важко 😞

НАВІЩО УСКЛАДНЮВАТИ

ВДИХАЙ ВЕСНУ – ВИДИХАЙ ГОДИНИ СНУ!

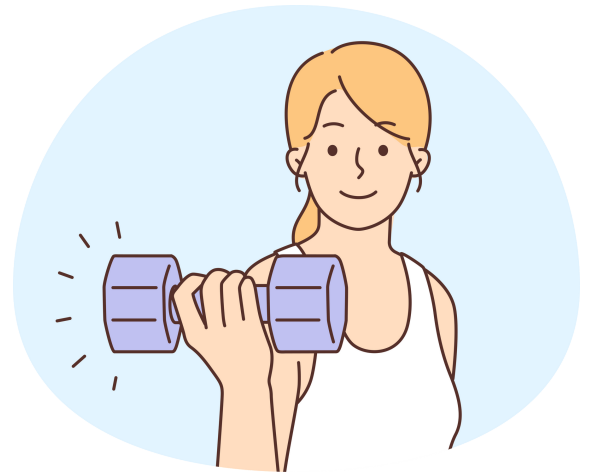
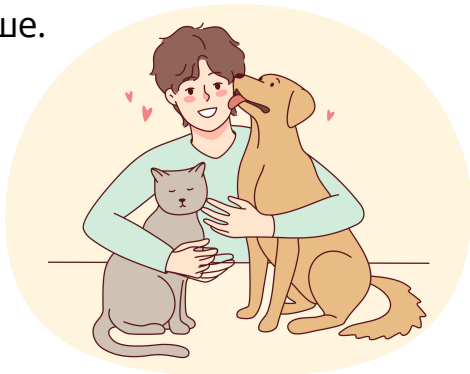
3. Чергуйте справи

Життя - це про комбінацію: спорт, активність, сон, відпочинок, спорт, активність, сон, відпочинок... Ну, там ще розваги, ігри, пари... Склад життя, і так по колу. Вам потрібно написати курсову або перевірити багацько завдань? Зробіть частину, яку любите чи не любите найпершою. Почніть з цікавенького або відкладіть цікавеньке на потім – експериментуйте! Спробуйте різні підходи, відстежуйте власні відчуття. Зрештою, саме вам цим займатися і надалі.

5. Відпочивайте

Від вас не буде ніякої користі, якщо ви не будете спати тиждень – ви просто помрете. Так, дуже весело, але це факт – сон та відпочинок настільки ж важливі для результату, як і продуктивність вашої праці – це взаємопов'язані речі. Не забувайте, що ви у себе – одна єдина така людинка на весь Усесвіт, принаймні видимий) Зробіть усе, щоб ви прожили якомога довше та якомога щасливіше.

4. Візьміть собі печивка

Не забувайте про нагороду для себе: давайте собі можливість відчути цінність того, що ви робите. Печиво, морозивко, улюблений серіальчик, прогулянка з друзями чи нарешті 12-годинний сон – усе, чого ваша душа бажала так довго.

Насолоджуйтеся процесом, адже він складає більш ніж 90% всього вашого життя, а результат – лише мить в порівнянні з усім, що відбувається в процесі. Весна чудова пора, тож іноді, коли відпочиваєте, виглядаєте у віконце. Нагадайте собі: завдання чи складнощі пройдуть, а Світанок вартує кожного вашого погляду.

ВЕДИ МЕНЕ, ПЕРО

Захищати розум і шукати сенс життя — це важливі аспекти, які допомагають нам орієнтуватися в життєвих викликах і досягати стану внутрішнього спокою та задоволення. **Пошук сенсу є ключовим компонентом для побудови здорового й усвідомленого життя.**

Підтримка здорового глузду є пріоритетом нашого благополуччя. Зміцненню людської психічної стабільності сприяють становлення цінностей та роздуми щодо сенсу життя. У процесі осмислення мети свого життя люди відчують гармонію та задоволення.

Ця мета може пов'язуватися з нашими цілями, взаєминами з іншими людьми або нашою діяльністю, що наповнює наше життя сенсом.

Люди, які мають чітке уявлення про сенс свого життя, частіше здатні протистояти труднощам і викликам. Розуміння того, чому ми живемо, може допомогти нам пережити складні часи та знайти нові можливості для росту. У пошуках мети життя, ми отримуємо відчуття опори та напрямку.

"Людина в пошуках справжнього сенсу" це надзвичайна книга, написана Віктором Франклом, австрійським психіатром, неврологом і засновником логотерапії. Книга розповідає про його досвід перебування в нацистських концентраційних таборах, зокрема в Аушвіці, і його спостереження за тим, як люди справлялися з надзвичайними труднощами та стражданнями.

Чому варто прочитати цю книгу

1. Глибокий погляд на людську природу

Книга відкриває читачам дивовижний світ людської сутності, демонструючи, як люди можуть знайти сили і мотивацію виживати та розвиватися навіть у найважчих обставинах. Франкл досліджує різноманітні реакції людей на страждання та показує, як пошук сенсу може стати ключем до подолання найглибшого болю.

2. Логотерапія шлях до пошуку сенсу

Книга ознайомлює читачів із концепцією логотерапії, яку розробив Франкл. Це терапевтичний метод, що ставить сенс життя на перший план. Франкл вірить, що кожна людина має можливість знайти сенс навіть у найскладніших ситуаціях, що може допомогти їй рухатися вперед і досягати мети.

3. Натхненна розповідь про виживання

Розповідь Франкла про його досвід у концтаборі зворушлива та надихає. Його сила волі та витривалість навіть у найважчих обставинах має бути прикладом для всіх.

4. Філософські міркування про сенс життя

"Людина в пошуках справжнього сенсу" пропонує не лише розповідь про досвід Франкла в концтаборах, але й філософські міркування про те, як люди можуть знайти сенс у своєму житті. Це книга, що змушує читача замислитися над власним життям і пошуком суті.

5. Значення в сучасному світі

Книга актуальна і сьогодні, оскільки питання про сенс життя є універсальним і важливим для кожної людини. У світі, де часто бракує справжніх цілей, книга Франкла пропонує глибший погляд на те, як можна знайти мету і жити наповненим метою життям.

Віктор Франкл пропонує унікальний погляд на психологію та філософію, який може допомогти кожному читачу розглянути своє життя під новим кутом. **Поради людини, яка зазнала нелюдських випробувань, варті того, щоб бути почутими.**

4. Д.: Д.Е. ДІЗНАТИСЯ, Д.Е. ДИВИТИСЯ

Рік: 2024

Час: 92 хвилини

Жанр: драма, coming-of-age

Режисерка: Ірина Білик

— А Ви вбивали людей?

— ... Вбивав. А ти?

Кілька днів тому в прокат вийшов український фільм "Я і Фелікс" від вітчизняної кінорежисерки та письменниці Ірини Білик за мотивами роману Артема Чеха "Хто ти такий?".

Сам фільм охоплює 1990-ті роки, поступово перетікаючи в 2014 рік. В центрі подій ми бачимо сім'ю, а саме маму гг, Тимофія (гг) та його бабусю. Тато Тимофія їздить на заробітки, і коли приїжджає до рідних, то ми бачимо щасливу сім'ю, але триває це недовго. Зазвичай, батько приїздить на декілька днів, проводить час з дружиною та сином, а потім знову їде, і виховання сина знову лягає на плечі матері, котра водночас вислуховує невдоволення своєї матері щодо шлюбу доньки.

І ось, одного дня, бабуся приводить в квартиру, так би мовити, впускає в сім'ю свого кавалера - в минулому військового - Фелікса. Фелікс і Тимофій майже одразу знайшли спільну мову і, можна сказати, Фелікс замінив хлопчикові батька. Частково.

Далі розповідається про їхнє сумісне життя та показують зростання та зміни у головному герої. Тож, перейдемо до самого фільму, який можна поділити на три частини: дитинство, підліткові роки та доросле життя.

Дитинство Тимофія зображене доволі теплими та яскравими кольорами. Не зважаючи на часті скандали або постійні заняття на фортепіано, які хлопець не любив. Тимофій, як і будь-яка дитина, цікавився всім, чим тільки можна. Він любив проводити час з родиною, особливо з батьком, адже коли він приїжджав, ми можемо підкреслити, що для хлопця ці моменти були найяскравіші. Водночас Тимофій був зацікавлений у проведенні часу із Феліксом.

ВАЛЕРІЯ ЯКИМОВА

Але час минав, Тіма підростав, і так ми переносимось в його підліткові роки. Тут кольорокор міняється разом зі світоглядом юнака. Поступово яскраві кольори змінюються на більш холодні. Фелікс досі замінює Тимофію батька. Вони вже не просто гуляють лісом; Хлопчина допомагає військовому(Феліксу) з роботою.

Більшість екраного часу зосереджена саме на періоді підліткового віку, і це зрозуміло, адже підлітковий вік - це час протестів, першого кохання, протиріччя між батьками та дітьми, бійки, дискотеки, шкільне життя, але водночас, свідомий вік, коли людина краще запам'ятовує якісь моменти. І отак, спостерігаючи за поведінкою Тимофія в його шкільні роки, ми переходимо до дорослої частини життя нашого героя, в якому він став військовим. Тут ми вже можемо помітити, що кольори картини ще більше потускніли й іронічно те, що у підлітковому віці хлопець вважав, що тільки дурні йдуть воювати, а тепер він і сам стає тим "дурнем" та захищає свою країну.

На мою думку, режисерка хотіла показати як змінюється світогляд головного героя і це вдалося якісно показати не тільки через його поведінку, а й через кольорокор картини.

Загалом, фільм знятий дуже добре. Картина змушує проникнутися персонажами, їх історіями, звичками, поведінками, а під кінець ще й заплакати можна. Окрім цього, хотіла б зазначити, що фільм знятий без прямих еротичних сцен або, наприклад, бійок. Думаю, команді вдалося передати вайб 90-х років; було пророблено неаби-яку роботу, отож 100% фільм заслуговує вашої уваги.

Якщо ж виокремити деякі цікаві факти, то по-перше, в фільмі знявся син режисерки, він Тимофій в дитинстві та у підлітковому віці, і по-друге, за словами авторки, було доволі багато сцен з імпровізацією, к наприклад перша зустріч Тимофія і Фелікса на кухні.

Примітка: гг – головний герой

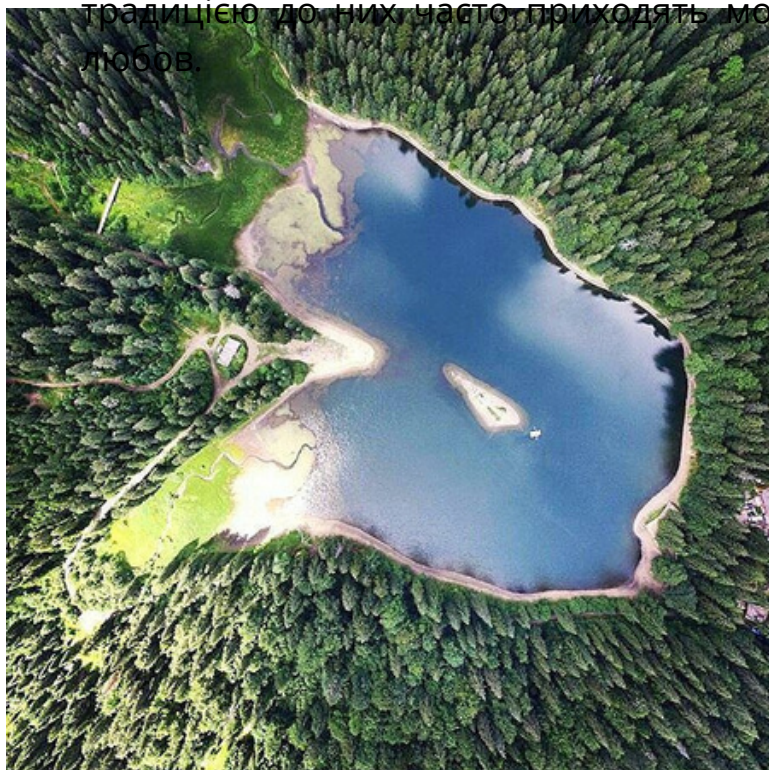
P.S.

Якщо раптом пані Ірина побачить цю статтю - Привіт від дівчини з рецепції :)

КРОСІВКИ, КОМПАС, КАРТА

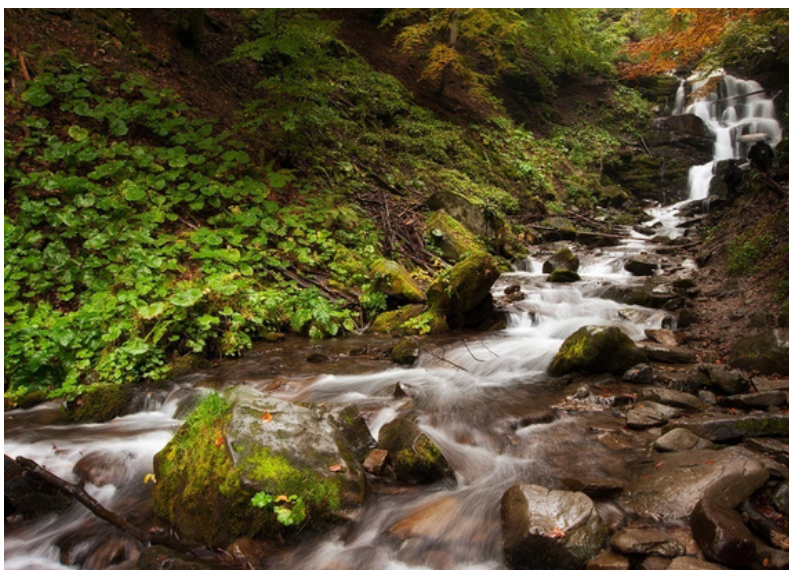
ЗАКАРПАТТЯ – ЦЕ МАЛЬОВНИЧИЙ РЕГІОН НА ЗАХОДІ УКРАЇНИ, ЯКИЙ СЛАВИТЬСЯ СВОЇМИ ВРАЖАЮЧИМИ ГІРСЬКИМИ ПЕЙЗАЖАМИ, МАЛЬОВНИЧИМИ СЕЛАМИ ТА УНІКАЛЬНОЮ КУЛЬТУРОЮ. ОСЬ ДЕЯКІ З НАЙПОПУЛЯРНІШИХ ТУРИСТИЧНИХ МІСЦЬ ЗАКАРПАТТЯ:

А· Озеро Синевир: Це найбільше озеро в Українських Карпатах, розташоване в оточенні густих лісів. Озеро оточене легендами і вважається місцем великої сили. Легендарне озеро знаходиться на висоті 989 метрів над рівнем моря і утворене внаслідок потужного землетрусу, що спричинив зсув. Так більше 10 тисяч років тому утворилась улоговина, що наповнилась водою з трьох гірських струмків. Завдяки чистоті води можна побачити як в озері плаває форель і здається, що дно так близько. Але нехай це не вводить вас в оману, бо глибина складає 8-10 метрів, а в максимальній точці досягає 24. За легендою, воно утворилося від потоку сліз молодшої доньки місцевого графа, яку звали Синь, на місці, де її коханого, звичайного пастуха Вира, за наказом графа, вбили кам'яною брилою. Озеро Синевир, стало справжньою перлиною цих місць і до наших днів служить нагадуванням про глибоку та чистоту, немов його води, любов. На згадку про закоханих Синь і Вира на березі озера підносяться їх скульптури, зроблена майстром з червоного дерева. За традицією до них часто приходять молодята попросити про довгу, взаємну любов.

КРОСІВКИ, КОМПАС, КАРТА

ВОДОСПАД ШИПІТ: ЦЕЙ ВРАЖАЮЧИЙ ВОДОСПАД ПАДАЄ З ВИСОТИ 14 МЕТРІВ І Є ОДНИМ ІЗ НАЙПОПУЛЯРНІШИХ ТУРИСТИЧНИХ МІСЦЬ У ЗАКАРПАТТІ. ЗНАХОДИТЬСЯ ВОДОСПАД ПРИБЛИЗНО ЗА 6 КМ ВІД НАЙБЛИЖЧОГО НАСЕЛЕНОГО ПУНКТУ — СЕЛА ПИЛИПЕЦЬ І ЗА 10 КМ ВІД ЗАЛІЗНИЧНОЇ СТАНЦІЇ. ПОВ'ЯЗАНІ З КРИШТАЛЕВИМИ ВОДАМИ ШИПОТУ, КРАЩЕ ПИТАТИ МІСЦЕВИХ ЖИТЕЛІВ — ВОНИ РОЗКАЖУТЬ ЦІКАВО І КОЛОРИТНО. АЛЕ ОДНУ З ЛЕГЕНД ПРО ВОДОГРАЙ МОЖУ РОЗКАЗАТИ ПРОСТО ЗАРАЗ. ЯК І БІЛЬШІСТЬ КАРПАТСЬКИХ ЛЕГЕНД, ВОНА ПРО ШАЛЕНЕ КОХАННЯ. КОЛИСЬ ДАВНО ПОКОХАЛИСЯ ДІВЧИНА З ЗАМОЖНОЇ РОДИНИ ТА БІДНИЙ ХЛОПЕЦЬ. БАТЬКИ БУЛИ ПРОТИ ЇХНЬОГО КОХАННЯ, ТОМУ ВОНИ ЗУСТРІЧАЛИСЯ ПОТАЙ, ЗА СЕЛОМ, У МІСЦИНІ БІЛЯ КРУТИХ СКЕЛЬ. ТА ОДНОГО РАЗУ МАТІР ПРОСЛІДКУВАЛА ЗА ДОЧКОЮ, І ПОЧУВШИ В ТЕМРЯВІ ШЕПІТ ЗАКОХАНИХ, ПОЧАЛА ЇХ ГОЛОСНО ЛЯЯТИ. АЖ ПОГОДА РАПТОМ ЗІПСУВАЛАСЯ — І ВПЕРІЩИЛА ЗЛИВА. ГІРСЬКІ ЗЛИВИ ДУЖЕ НЕБЕЗПЕЧНІ, ВОДА З ГІР МОЖЕ УТВОРЮВАТИ СИЛЬНІ ПОТОКИ — ТАКИМ ПОТОКОМ, ЩО ЗІРВАВСЯ ЗІ СКЕЛЬ, І ЗМИЛО ДВОХ ЗАКОХАНИХ. У ТЕМРЯВІ ГОДІ БУЛО ЇХ ПОРЯТУВАТИ. МАТИ, ЩО СТАЛА СВІДКОМ ТРАГЕДІЇ, КОЖНОГО ВЕЧОРА ПРИХОДИЛА ДО ВОДОСПАДУ. І КОЖНОЇ НОЧІ У ЛІСОВІЙ ТЕМРЯВІ І ШУМІ ВОДОГРАЮ ЇЇ ВЧУВАВСЯ ШЕПІТ ДОНЬКИ. ТОМУ І НАЗВАНО ВОДОСПАД ШИПОТОМ. ХОЧА БІЛЬШ ПРОЗАЇЧНА ВЕРСІЯ СТВЕРДЖУЄ, ЩО “ШИПОТОМ” ЗДАЛЕКУ ВИДАЄТЬСЯ ПРИГОЛОМШЛИВИЙ РЕВ ВОДИ, ЩО ЗРИВАЄТЬСЯ ВНИЗ.

ДОЗВОЛЬТЕ ЗАПИТАТИ

Сьогодні у нашому інтерв'ю бере участь ректор Чорноморського національного університету імені Петра Могили, Леонід Павлович Клименко.

Більшість питань, що ми отримали шляхом опитування на нашій сторінці в Інстаграм, ставили студенти.

Отож, перше питання: які виклики постали перед вами, як перед ректором, коли почалася повномасштабна війна?

— Ну, виклики які? По-перше, це забезпечення навчального процесу, потім безпека студентів, забезпечення проведення занять у зв'язку з тим, що в перші ж дні війни у нас багато викладачів поїхали за кордон, і довелося організувати навчання онлайн. А щодо забезпечення навчання онлайн: одразу ж ліг сервер, тому що на нього відбулося забагато навантаження, і так вийшло, що нам пощастило, бо якраз восени в обов'язковому порядку ми ввели систему Moodle електронну. І вона працювала. Одна справа, коли вона працює в режимі під час очного навчання, інша у критичній ситуації: довелося міняти сервер на більш потужний для того, щоб він забезпечував і Zoom, і онлайн зв'язок, і наповнення системи Moodle. Ну, питань було дуже багато.

Добре, дуже дякую за вашу відповідь. Також є питання, що є цілком логічним, що важко бути на такій відповідальній посаді. І от чи важко було Вам взяти на себе таку відповідальність, коли Ви приходили лише на цю посаду? І чи змінилося щось з часом?

— Ви знаєте, я ректор уже 28 років. І якщо вважати ще рік, коли ми створювали університет, а враховуючи, що ми його створювали на рівному місці, ми не мали нічого, окрім ідеї про створення університету, то фактично всі ці роки нам доводилося стикатися з постійними труднощами. Це і кадри, набір нових кадрів, нових спеціальностей, тому що відкриття всіх, фактично, коли ми навіть викорували іноземні мови, не було докторів наук з іноземних мов. Це вперше було відкриття підготовки з іноземних мов. Потім відкриття юристів, спеціальності юристів, а з медициною взагалі це окрема пісня, так би мовити, коли нам вперше в Україні не в медичному вузі вдалося відкрити підготовку лікарів. Це також було складно.

Тому, згадуючи історію, 11-й корпус, що нам передали, тільки стіни стояли без перекрить, всі гуртожитки, які були в зруйнованому стані, оцей корпус, це мій кабінет, якщо подивитися на фотокартки, оцієї стіни, за мною просто не було дахів, всього іншого. Тому нам кожного року доводилося вводити чи гуртожиток, чи житловий будинок, чи навчальний корпус, чи водну станцію, чи ще добудувати четвертий корпус, четвертий поверх, де зараз комп'ютерний центр.

ЯНА ЛОВАРІК, ТІЛЛАЄВ ХІКМАТУЛЛА

ДОЗВОЛЬТЕ ЗАПИТАТИ

Тобто ми були готові до всіх цих руйнацій, будівництва і так далі, тому нам воно не було щось нове. Просто знали, що воно таке і що треба робити. Тут лякатися було нема чого.

Це добре, що Ви були такі сміливі і є сміливими і досі.

— Я не був сміливим, просто те, що треба було робити. Якщо треба робити, то його треба робити. Тут іншого шляху немає. Чи ми робимо, чи ми зникаємо.

Дуже схоже на сучасне життя українців. Також наступне питання. Чи були у Вас такі моменти, коли Вам здавалося, що Ви не можете з цим впоратися і хотілося здатися?

— Ні. Є такі речі, які ми, наприклад, не можемо зробити, тому що неможливо, так, але здаватися ніколи такого бажання не було, не було навіть таких думок. Тому, якщо мене завжди вчив мій керівник: «Якщо хтось це зробив, то ми теж можемо це зробити». Тому, в принципі, оці руйнування, можна відбудувати, навіть якщо є тільки креслення фундаменту. І можна поновити. І це прикладів таких багато. І Десятинна церква, і все інше. Те, що взагалі по опису, по малюнкам було відроджено. Тому, якщо щось зруйновано, то це можна зробити.

Питання в чому? Питання в грошах і питання в людях, хто це може зробити. Інших таких, так знаєте, перешкод немає. В принципі, можна і нове збудувати. Так що тут, знаєте, ну як це... Якщо треба, то треба робити. Дуже дякую за Ваше питання.

Зараз дуже багато університетів вже повертають всіх студентів на навчання. Це стало вже тенденцією, що всі ходять все ж на офлайн-навчання.

І як на Вашу думку, чи можливе повернення вже всіх студентів на повноцінне офлайн-навчання, можливо з осені?

— Я думаю, що технічно ми маємо можливість повернути всіх студентів до офлайн-навчання. Тому що всі аудиторії, які у нас були - відновлено. І навіть збудували ще ряд нових. І новий комп'ютерний клас на четвертому поверсі, там де влучила ракета, і в цокольному поверсі ми зробили, в першому корпусі ще декілька нових аудиторій, лабораторій. Так що викладачі теж фактично всі на місці. Вони мають можливість.

Питання в іншому, що тут треба бажання студентів. Отут головна перешкода - це бажання студентів вчитися офлайн. Тому що вже багато хто за ці роки пандемії і війни, зрозумів, що легше вчитися на дивані, дивлячись там в ноутбук чи в комп'ютер. І щось складати, ніж приходити на заняття і вчитися. Яке би не було навчання офлайн, воно ніколи не може замінити очне навчання.

Тому моя точка зору, що треба переходити до навчання офлайн, з точки зору безпеки, в університеті безпечніше, ніж в будь-якому будинку, тому що ми маємо тут в кожному корпусі у нас сховища, де можна, і вони перевірені вже влученням в ракет, що там можна залишитися живими.

А от мені б хотілося просто всім побажати миру і добра, але в будь-якому будинку багатопверховому люди менше захищені, ніж у нас в університеті. Тому я не бачу перешкод. І сьогодні вся Україна, починаючи Львовом, і закінчуючи Харковом, обстрілюється однаково. І невідомо, де більш небезпечно.

ДОЗВОЛЬТЕ ЗАПИТАТИ

Тому все ж таки мені б хотілося, ну кожен вирішує це самостійно. Я думаю, з 1 вересня до нас придуть уже першокурсники, які сьогодні приходять до нас уже очно, і можливо, студентів, які будуть навчатися офлайн, з 1 вересня буде значно більше. Тому що тут треба, щоб студенти оцінили, що вони втрачають дуже багато. Вони втрачають спілкування. Вони втрачають в рівні освіти. Рівень освіти – це їхня гарантія подальшого працевлаштування на кращі посади з кращою заробітною платою. Тому начебто ховаючись і, так би мовити, закриваючись сесії якимсь чином, а не після якісної освіти, вони самі собі роблять погане. Треба виходити на навчання.

А що, на вашу думку, у вашій роботі для вас було найважче?

— Я навіть не можу сказати. Взагалі робота – це не відпочинок. За багато років було багато різних моментів. Наприклад, ми декілька разів змінювали статус: спочатку ми були філією, потім стали інститутом. Тиждень ми були інститутом. Мало хто про це знає, але протягом тижня ми стали, по розпорядженню Кабінету міністрів, Миколаївським державним гуманітарним інститутом ім. Петра Могила. А через тиждень нам вдалося вмовити їх, і вже вийшло розпорядження Кабінету міністрів, про створення університету Миколаївського державного гуманітарного ім. Петра Могили. Тому що після того, як ми були філією національного університету, нас зробили провінційним інститутом. Розумієте, як це нас опустили? Тому це було досить важко переконати прем'єр-міністра, кабінет-міністра, щоб змінили своє розпорядження.

Потім у 2004 році нас хотіли приєднати до університету Сухомлинського. Теж було дуже складно, щоб ми від цього відбилися і залишилися самостійним університетом.

А от життя показало, що ми зараз національний університет, а університету Сухомлинського зараз взагалі немає.

Та все постійно, кожного року у нас були якісь такі великі глобальні завдання, які нам необхідно було виконати. Причому, чим відрізняється освіта від іншої галузі діяльності? Можна відкласти спуск пароплава на місяць, на два місяці. Можна відкласти запуск космічного корабля на місяць. Чи на Марс, на рік чи ще наскільки. А 1 вересня приходять 1 вересня. А не 2 жовтня, не 1 грудня. І тому що до 1 вересня повинні бути готові аудиторії, обладнання, викладачі, заробітна плата, було тепло в приміщеннях. Тому що теж у 2001 році ми отримали листа в серпні місяці, що в цьому році котельня від 61 заводу вас опалювати не буде. І що робити? На округи жодної котельні. І протягом трьох місяців нам вдалося спроектувати, збудувати власну котельню для того, щоб запустити опалення на зиму. Розумієте, як це так? Взагалі від моменту задачі до запуску тепла нам це три місяці. Так що складних випадків можна згадати дуже і дуже багато.

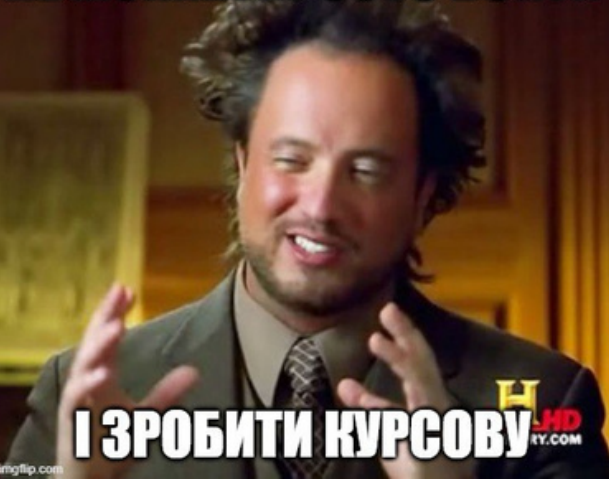
На думку студентів, університет зараз почав повертати свою таку активність, проявляти себе в різних галузях. Вони почали більше доєднуватись до різних конференцій, десь їздити, відновлення «Ваганту», створення нових якихось гуртків, клубів. І в них таке питання, чи це є вашою ініціативою, чи все ж є якісь інші причини такої активності?

— Послухайте-но, 2022 року в нас влучило 5 ракет...

МОГИЛЯНКА - ТО ЛЮБОВ

Наша команда підготувала мему для вас. Якщо маєте натхнення можете відправити свої мему і потрапити в нашу рубрику!

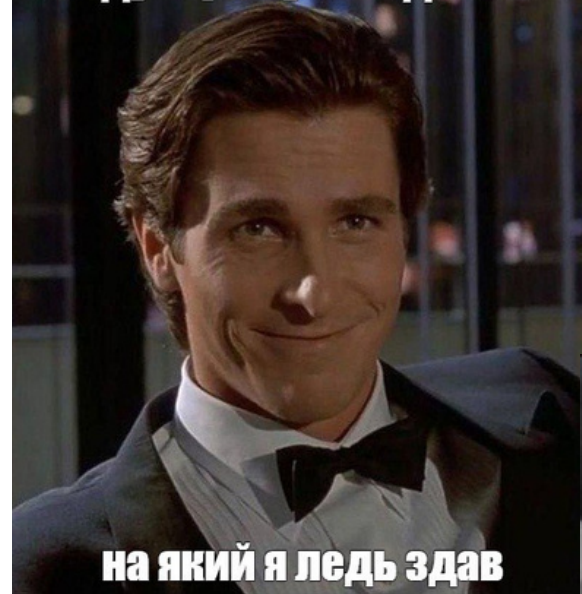
НЕ МОЖНА ПРОСТО ВЗЯТИ

**Готуюсь усю ніч до семінару
Мій мозок на семінарі:**

Я йду отримувати диплом

ТІЛЛАЄВ ХІКМАТУЛЛА, ВАЛЕРІЯ ЯКИМОВА

ЕКСКЛЮЗИВ

ЦЕНТР ЦИФРОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

ВІТАННЯ ВІД ГО "ЦЕНТР ЦИФРОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ"! ДОЛУЧАЙТЕСЯ ДО НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ:

- ОТРИМУВАТИ ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД У НАПИСАННІ АНАЛІТИЧНИХ СТАТЕЙ.
- ПІДГОТУВАТИ ПОРТФОЛІО ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ.
- ЗАЯВИТИ ПРО СЕБЕ. СТАТТІ ПІД ВАШИМ ІМЕНЕМ БУДУТЬ ПУБЛІКУВАТИСЯ НА СТОРІНЦІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПРОСУВАТИСЯ ЧЕРЕЗ РЕКЛАМУ У FACEBOOK.
- ОТРИМАТИ ДОВІДКУ ПРО ПРОХОДЖЕННЯ СТАЖУВАННЯ В ОРГАНІЗАЦІЇ.

- ОТРИМАТИ РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ.
- ЗА УМОВИ ГАРНОЇ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ, ОТРИМАТИ МОЖЛИВІСТЬ УВІЙТИ В ПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ.
- В МАЙБУТНЬОМУ ОТРИМАТИ МОЖЛИВІСТЬ УЧАСТІ В ГРАНТОВИХ ПРОЕКТАХ, ЩО ВИКОНУЄ ОРГАНІЗАЦІЯ.

ОРГАНІЗАЦІЯ РОЗРОБЛЯЄ СУЧАСНУ ҐРУНТОВНУ АНАЛІТИКУ СТОСОВНО СУЧАСНОЇ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ, ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ А ТАКОЖ ЕКОНОМІКИ.

ЯКЩО МАЄТЕ БАЖАННЯ ДОЛУЧИТИСЯ, ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО МАКСИМА (097 370 1192).

ТАКОЖ СЛІДКУЙТЕ ЗА НАМИ В СОЦМЕРЕЖАХ:

FACEBOOK

YOUTUBE

TELEGRAM

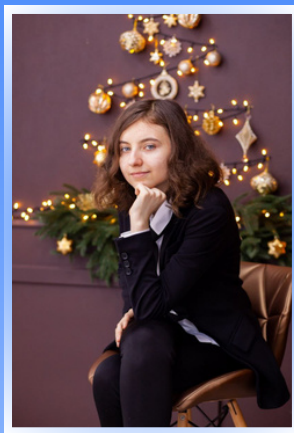
ДЯКУЄМО, ЩО ДОЧИТАЛИ ДО КІНЦЯ!

ЯКЩО ВАМ Є ЩО СКАЗАТИ, ЯКЩО ХОЧЕТЕ НАМ ДОПОМОГТИ ЧИ
ДОСЛНАТИСЯ ДО НАШОЇ КОМАНДИ – ПИШІТЬ НАМ У СОПМЕРЕЖАХ!

ДЛЯ ВАС ПРАЦЮЮТЬ:

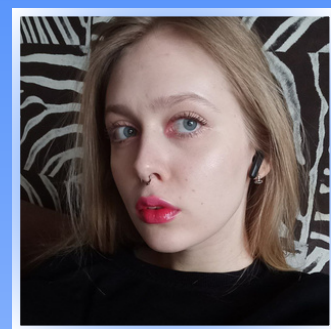
Юрчук Аліна, 391 група
Інст: @al.yurchuk
Tr: @al_yurchuk

Ірина Олехнович, 248 група
Tr: @Dunkminimi

Софія Томіліна, 348 група
Інст: @nebesnaiavis
Tr: @Kefasauthor

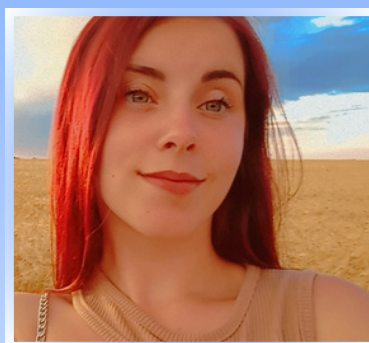
Хмель Олександра, 241-В
Tr: @hmlsasH
Інст: @klordane

Качкова Ольга, 348 група
Інст: prequel_03
Tr: @aiii_kytikyla

Тіллаєв Хікматулла, 491 група
Tr: @ZeroGravs

Яна Ловарік, 391 група
Tr: @FAYNA_2504

Валерія Якімова, 391
Інст: @Lucifer_0x0x0x0
Tr: @neRūletik

ТУТ МОЖЕ БУТИ ТВОЄ ФОТО! ДОЄДНУЙСЯ ДО НАШОЇ КОМАНДИ!

Бажаєте оригінально привітати друга, отримати анонімні поради чи лайфхаки, що не стосуються теми випуску? А може ви хочете розмістити рекламу свого бізнесу чи анонсувати публікацію власних творів?

Пишіть нам на пошту, ми домовимося про оформлення, колір та фото

Наші контакти:

Офіційна робоча пошта редакції Vagant:
vagantjournal@gmail.com

Vagant в Інстаграм:
<https://www.instagram.com/vagantjournal/>

Vagant в Телеграм:
<https://t.me/Vagantmogilyanka>